

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTĂ BISERICĂȘCĂ - CULTURALĂ

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE A ARADULUI

Lupta împotriva indiferentismului religios.

De P. Sf. Sa Dr. Grigorie Gh. Comșa
Episcopul Aradului

O veste îmbucărătoare am citit în ziar în luna Iulie a anului 1934. Oameni specialiști vor reface cetatea Ulpia Traiană Augusta din ruinele dela Grădiște din județul Hunedoara. Vechile ziduri ale cetății se vor reconstrui din pietrice pierdute între ruine, se va reconstrui forul roman, și se vor așeza la loc stâlpii de marmoră cu lei de piatră și cu brăele de marmoră la portice. Cu un cuvânt, se va reconstitui, un falnic monument al măririi daco-romane!

Cu cât nu va fi mai mare bucuria noastră când se va reconstitui adevărata icoană a sufletului românesc: sufletul religios, pentruca fiecare fiu al neamului nostru în sfântă făcere să se plece în fața lui Dumnezeu, despre care zice Sfânta Scriptură: „Eu sunt alfa și omega, începutul și sfârșitul.” Pe cea dintâi pagină a Scripturii stă scris cum Dumnezeu cu cuvântul a făcut cerul și pământul, iar pe cea din urmă filă ni se prezintă cum va așeza Dumnezeu împărăția Sa pe pământ cu Hristos!

În consecință ne trebuiesc oameni cari să recunoască sincer că noi oamenii, cari știm mii de meșteșuguri, avem dela Dumnezeu orice respirație și rază de soare. Ne trebuiesc oameni cari să se roage lui Dumnezeu să le dea pacea sufletului, iertarea păcatelor, puterea de viață și mângâiere în năcazurile vieții. Trebuie să știm cu convingere, că noi pe pământ suntem suflete păcătoase, iar Dumnezeu în milostivirea Sa nemărginită ne primește de fii ai săi precum zice Sf. evanghelist Ioan: „Acum fii ai lui Dumnezeu suntem și încă nu s'a ară-

ta ce vom fi, ci știm, că atunci, când se va tarăta asemenea Lui vom fi” (3 v. 2).

Această conștiință trebuie să ne facă a dovedi, că noi am așezat pe Dumnezeu în centrul vieții noastre, primindu-l ca Domn și Stăpân al ei și ca Părinte a cărui voință este sfântă pentru noi. Și atunci noi trebuie să tragem toate consecințele: în familie trebuie să domnească Dumnezeu: omul să fie bărbat al unei femei, ca să înceteze laxismul vieții familiare. Fidelitate conjugală sau trădarea lui Hristos, în școală închinarea lui Hristos sau trădare! Nu trebuie să ne mai lăsăm amăgiți de ceea ce zice lumea, partidul politic în materie religioasă. Căci nu ceea ce zicea lumea, sau un ziar sau moda este importantă, ci ceea ce este voia lui Dumnezeu descoperită nouă prin Iisus Hristos!

Convingerea religioasă cere să am certitudinea că: Dacă Dumnezeu este cu noi, cine este împotriva noastră (.....) Cele vechi trebuiesc înlăturate, iar cele noi trebuiesc lucrate; dacă sunt religios, trebuie să am puteri împotriva ispitelor, dorul de a face bine și virtutea iertării celor ce-mi greșesc. Altcum ne amăgim rugându-ne: „Vie împărăția Ta” și lucrând împotriva ei. Gândul și faptele noastre trebuie să ia o direcție voită de Dumnezeu, și atunci ele câștigă aspectul seriozității, al durabilității și se proiectează în vecinicie!!!

Fără reticență mărturisim, că creștinismul nostru este departe de o asemenea stare. Când Stanley în interiorul Africei căuta pe Livingstone luase cu el cărți în greutate de 100 chilogramme, dar încetul cu încetul a aruncat toate cărțile și când l-a aflat pe Livingstone nu ia

mai rămas decât Biblia. Lumea de azi face invers. Sfânta Scriptură a fost mai mult înlăturată din familii, din școli etc. Mulți creștini nu se mai mărturisesc preotului și nu se mai împărtășesc cu trupul și sângele Domnului.

II.

Semnele indiferentismului.

Trupul fără suflet nu mai constituie omul întreg, ci este doar un cadavru. Tot astfel și sufletul fără Dumnezeu nu este al unui creștin întreg. Cu înțelegere înaltă zice Sf. apostol Pavel către Galateni.: „Nu vă amăgiți, Dumnezeu nu se batjocorește; că ceace va semăna omul, aceea va și secera“ (Galat. 6 v. 7). Adevărurile lui Dumnezeu nu formează obiect de tocmeală. Pilda lui Hristos nu este tot una că o urmezi sau nu o urmezi.

Mântuitorul zice: „Eu sunt ușa prin Mine de va intra cineva, se va mântui, și va intra și va ieși și pășune va afla“, (Ioan 10 v. 9). Cu multă dreptate zice cineva: „Ce folos e numai să cunosc ușa casei mele, și să stau numai lângă ea, fără ca să intru printr'ânsa?! Și ce folos este, să cunosc că Hristos este ușa împărăției cerești și să stau numai cu această cunoștință, fără a mă folosi de ea.... Dimas — de pildă — despre care scrie Sf. apostol Pavel în epistola către Coloseni (4 v. 14) și în epistola II a către Timotei (4 v. 10) a cunoscut ușa, dar iubirea veacului de acum, puterea păcatului și duhul lumii, nu l-au lăsat să intre prin ușă. A rămas afară din camera de nuntă, departe de casa Tatălui ceresc“¹⁾

a) Unul din semnele creștinului indiferent este, că el știe și recunoaște că Hristos este ușa, dar nu face nimic din toate îndatoririle, cari duc pe creștinul adevărat prin „ușa“ Hristos. Rugăciunea, cercetarea bisericeii, împărtășirea cu Sf. Taine sunt pentru el lucruri indiferente, crezând că având act de botez și știind pe preot în biserică, ajunge ca ei să fie buni creștini. Unii ca aceștia află și scuze destule ca să se justifice că nu merg la biserică. Da, da, ei spun: toată săptămâna am fost în prăvălie deci cel puțin Dumineca să avem liber! Această este indiferență totală!

Sunt și creștini de jumătate, adică oameni cari merg la biserică, spun un „Tatăl Nostru“ și pleacă. Ei postesc odată în ziua de Post iar seara mânâncă de dulce. Ei postesc o zi în Postul Paștilor, iar în celelalte zile mânâncă

de dulce. La Crăciun și la Paști merg la biserică iar altădată nu se duc. Ei se spovedesc și se cuminecă înainte de căsătorie și apoi s'a terminat.

Sunt și creștini cari nici la biserică nu se duc, nu se spovedesc, nu se cuminecă, dar au în case icoane sfinte, ceace însă nu-i împiedică să țină în saloane tablouri obscene.

Toate aceste trei feluri de indiferență înseamnă trădarea operei mântuitoare alui Hristos, pentru care Mântuitorul s'a lăsat răstignit iar tu creștine, cu indiferența la îți bați joc de Dumnezeu!

b) Un alt semn al indiferentismului religios este, că oare cine cercetează biserică rar sau de multe ori, se mărturisește etc., dar nu are fapte bune, ca emanație a iubirei creștine. După intrarea solemnă în Ierusalim, Mântuitorul merge în Vitania iar de aici în Ierusalim. Pe drum a văzut un smochin fără fructe, și blestemându-l s'a uscat! O, creștin, cu numele, nu te temi tu că vei avea să dai socoteală odată de pustarea ta?

c) Indiferentismul religios nesocotește doctrina Mântuitorului. Domnul a zis: „Eu sunt adevărul“, dar cel indiferent nu caută să-și însușească, să cunoască adevărul religios, nici din Sf. Scriptură, nici din Tradiție, nici din propovăduirea Bisericii. Puțin le pasă acestora dacă ceace cred ei este sau nu în armonie cu doctrina Bisericii. În capul celui indiferent de multe ori este un amalgam de învățături teosofice și spiritiste, dar puțin își bate capul să se convingă că acele greșite învățături păcătuiesc împotriva doctrinei Bisericeii.

Ori, a fi complet indiferent față de o poruncă a Domnului, față de o taină, înseamnă în cele din urmă renegarea completă a Mântuitorului!

„Cel ce nu este cu mine, împotriva Mea este“ — a zis Domnul (Luca 11 v. 23). Te întreb, creștine, poate fi pentru tine indiferent că Mântuitorul nostru Iisus Hristos s'a născut, cu oamenii pe pământ a petrecut și s'a răstignit pentru noi? Pentru tine este tot una că sfinții apostoli au fost bătuși și schingiuiți de către sinedriul jidovesc după Înălțarea Domnului la Cer? Sunt pentru tine indiferente jertfele mucenicilor și sfinților? Sunt pentru tine jertfele bisericeii Tale indiferente?

O, tu nu știi ce este în sufletul aceluia, care slujește bisericeii lui Hristos! Fie el preot, fie mai mare în slujbă, tu crezi că acel preot, acel episcop este liniștit și mângâiat, când vede indiferentismul intelectualilor? Într'o lume de oameni, între cari găsești atâtea sinucideri,

¹⁾ Arhim. Dionisie Farazonli în „Rimata Zois“ Trad. de Dinu Soare în Duminica ortodoxă Nr. 35—38 di. 1934.

furturi, minciună lipsă de conștiință, crezi că indiferența ta nu este păgubitoare? Dar vei zice: invențiile geniilor, și izbânzile învățaților vor face minuni, căci doar tehnica a biruit spațiul și timpul, bunurile vor ajunge la toți, căci mijloacele de comunicație au apropiat mai mult țările și națiunile, iar bunurile spirituale se răspândesc cu iuțeala fulgerului: și totuși radio, telefonul și telegrafia nu aduc fericirea atât de mult căutată.

(Va urma).

La sf. Mănăstire H. Bodrog.

Pelerinajul și misiunile religioase, la sărbătoarea Adormirii Născătoarei de Dumnezeu.

„Nevoiți-vă a intra pe ușa cea strâmtă, zic vouă, că mulți vor căuta să intre și nu vor putea.“ Luca 13₂₄. Ecoul acestor cuvinte, pare-că străbătea cu o putere neînfrântă, inimile și urechile a mil de pelerini cari albiți de praful unui drum obositor de vară pe arșiță, căutau și la acest praznic să intre în sf. Mănăstire. Păreau convinși că aici trebuie să primească mângăiere, întărire și vindecare de boalele trupești și sufletești. Oh! mare este puterea credinței, și aceasta putere a mișcat zeci de mil de suflete și a ridicat valuri întinse de pelerini. Și pe fie care față și în fie care vorbă, vedeai revărsându-se din această credință, care ca urmare a cunoștinței unei mici jertfe, a comodității de acasă, radia nădejdea pentru mai bine. Iată pentru ce și aceștia toți cu multă sârguință se nevolau să intre pe ușa cea strâmtă, care prin credința lor tare îi conducea nu numai în sf. Mănăstire H. Bodrog, ci cu adevărat, în drumul triumfului Crucii Mântuitorului — spre adevărata viață creștinească, care se va continua pentru ei, de bună samă și dincolo de hotarul strâmt al ei de aici, în vecinicie.

Se mai cetea pe fețele pelerinilor o întrebare: Va veni oare la aceste misiuni, de bunăsamă și P. Sf. Sa Episcopul Grigorie, neobositul și puternicul îndrumător al bisericii și al credincioșilor din eparhia Aradului? Și această întrebare de câte-ori, cu sfială era adresată Cucernicilor preoți își primea cuvenitul răspuns asigurător despre hotărârea P. Sf. Sale, care se va îndeplini întocmai.

Sub aceste rezerve, inspirații și dorințe, se încep misiunile și în anul Domnului 1934, la sf. Mănăstire H. Bodrog, desfășurarea programului luându-și începutul în ziua premergătoare Praznicului.

Parte din pelerini ziua premergătoare Praznicului îi găsește deja în sf. Mănăstire. În aceasta zi însă

șosesc neconținut cete mari și cete mai mici, de credincioși conduse cea mai mare parte dintre ele de preoți, cari în unele cazuri stau în fruntea pelerinilor, concentrați din câte 2-3, 4 și mai multe comune bisericesti. Convolul lung de trăsuri și automobile, pare-că nu mai are sfârșit. Pelerinii cu prapori și sfeșnice, cu ripizi și icoane, cântând laude lui Dumnezeu și sf. Sale Malce, impresionează adânc. Copii sunt foarte mulți între ei. Clopotele sf. Mănăstiri sună neîncetat, căci îi iau și ele în primire pe pelerini. Toaca pentru sf. servicii nu se mai aude, în acest impresionant concert, puternic concert religios de glas al omului și al metalului. Lor li se adaugă și concertul religios ce-l execută fanfarele din Mică-laca și Ghîroc. Unui neobcînut i s'ar părea că nu mai plutește pe pământ.

Primirea pelerinilor o face și I. P. Cuv. Sa părintele Stareț Policarp Morușca, și apoi P. C. Profesor Șiclovan și misionarul eparhial Z. Brădean. Deja în după amiaza zilei curtea sf. Mănăstiri se vedește de neîncăpătoare. În vederea sosirii P. Sf. Sale Episcopului Grigorie, și n-rul preoților este așa de mare, cum nu s'a mai pomenit.

Vecernia zilei este celebrată în Paraclis de I. Prea Cuv. Sa starețul sf. mănăstiri Policarp, asistat de mai mulți preoți. Tot el și începe seria cuvântărilor misionare, vorbind în curs de oră întreagă despre „Hristos, idealul vieții.“ Predica este rostită cu o voce puternică și senină, presărată cu pilde și alegorii, cari ajută așa de bine interpretarea, pentru marea public. Tot I. P. C. Sa face și alocuția de pregătire a pelerinilor pentru sf. Mărturisire.

La Maslul I. servește iar I. P. C. Sa asistat de 6 preoți. Și aici I. P. C. Sa vorbește credincioșilor cu multă căldură despre „Hristos tămăduitorul boalelor trupești și sufletești.“

Intra cât pe la orele 4.30, începe să plouă din abundență, procesiunea cu „Drumul Crucii“ este omisă. Aceasta ar fi format punctul culminant al zilei. Și pelerinii au așteptat cu multă sete duhovnicească, seria de predici din această orânduală, introdusă aici de actualul Stareț al sf. Mănăstiri, cu atâta dragoste și pricepere.

Maslul II, este slujit prin ploaie. Căci biserica s'ar fi dovedit de tot neîncăpătoare pentru așa mulțime. Aici predică păr. I. Ardelean. Dsa este un încercat interpret al sentimentelor mulțimei și este ascultat cu pasiune.

La Privegherea slujită de un numeros sobor de preoți, predică cu sentiment păr. Zenobie Brădean, misionarul eparhial.

La mezonoptică predică bine păr. Nicolae Stan. În ziua Praznicului la sf. Liturghie celebrată la ora 3 predică păr. Grigorie Vermeșan cu tema: Hristos regele vieții. Cu această ocaziune se cumi-

neacă ca la 3000 de pelerini, ca după Liturghia solemnă să se cuminece restul.

La ora 7 dimineața este servit Maslul III., în biserică, întru cât ploaia mai ține încă. La ora 8 încetează. La 8.15 sosește și P. Sf. Sa Episcopul Grigorie, cu o suită dela Arad.

Sf. Liturghie solemnă se începe la ora 8.30. Se servește în Paraclis. Pontifică P. Sf. Sa Episcopul Grigorie, asistat de I. P. C. Sa Starețul Policarp consilier ep. Mihai Păcațian, Prof. Dr. Gh. Gh'a din Craiova, Prof. Dr. Nicolae Popovici, Prof. Dr. Șiclovan, Protopop Petru Marșeu, Misionar Z. Brădean, preot Dimitrie Morariu, diaconii Măcinic, Gutu și David. Curtea sf. Mănăstiri este arhiplină. Cincisprăzece mii de pelerini ascultă cu evlavie și în liniște sf. slujbă. Nu se aude sgomot, nu sunt conturbări, deși numărul ascultătorilor este neobișnuit de mare. În cursul sf. Liturghii P. Sf. Sa Episcopul Grigorie hirotonește, întru preot pe alesul preot în Satchinez Gutu, iar întru diacon pe candidatul de preot Crăciun David. Răspunsurile le dau alternativ corurile din Micălașa, Ghiroc, Alloș și Seceani, cu multă precizie și ireproșabil.

La Priceasnă P. Sf. Sa Episcopul Grigorie, rostește cu multă vervă și elan o atât de frumoasă și inspirată predică, că va rămâne pentru vece, în mintea și auzul pelerinilor, o cap de operă de arta puterii de a predica despre sf. Maica Dului. Cu un glas puternic și neîntrecut de cineva, pășește în sufletul și conștiința mulțimei cu atâta siguranță de cucerire, că produce imediate hotărâri și nestrămutate convingeri pentru schimbarea vieții păcătoase, pentru o viață neprihănită în Domnul. — Pe lângă o introducere plină de farmec, și totuși numai dogmă, atrăgătoare dogmă, se trece la analiza virtuților, cari au caracterizat viața sf. Fecioare Maria dela minunata sa naștere și până la Adormirea Sa. Caracterizează smerenia, cu atâta aparat științific, dogmatic-biblic, istoric și filosofic, și contrastul ei mândria, trufia, cum numai P. Sf. Sa poate și știe să facă pe lângă urlașă muncă de cercetător, meditator și savant. Vorbește apoi de curăția vieții, și le face aplicarea pentru viața așa de potrivit, cucernic și minunat, că lacrimile abundente ale mulțimei, ce curgeau din belșugul și prisosul inimilor dădeau cea mai frumoasă și clasică dovadă, de rezortul sufletesc pus în mișcare, al mulțimei, pe care P. Sf. Sa știe să-l atingă cu atâta inspirație, putere și farmec ca nimeni altul. Nu putem în deajuns, să mulțumim lui Dumnezeu și sf. Sale Maice — îmi spunea un intelectual distins — că bunul Dumnezeu ne-a încredințat să avem și să ascultăm pe P. Sf. Sa, vrednic urmaș al sf. Apostol Pavel și al lui Ioan „Gură de aur.“ În special partea grea prin care s'a explicat rostul fecioriei și rolul mamei, în lumina necesităților de procreație, a fost așa de gentil și abil țesut în corpul predicii, cum numai o

inspirație divină, o poate așeza în gura celui ce are misiunea să-l propovăduiască cât mai desăvârșit.

După P. Sf. Sa, vorbește cu elan și foarte frumos, păr. profesor, dela Colegiul Național „Carol I.“ din Craiova, Dr. Gh. I. Ghia, cunoscutul publicist și scriitor bisericesc.

După sf. Liturghie se mai face și sfințirea apei pentru stropirea credincioșilor, apoi binecuvântarea grâului și a obiectelor aduse pentru sfințire și binecuvântare. Se dau sfaturi și îndemn pentru sporirea cultivării sentimentului religios, prin ceace se face și sfârșitul misiunilor.

La aceste misiuni preoțimea a fost reprezentată foarte bine. Notăm aici numele unor preoți prezenți, cari și-au avizat sosirea, în afară de cei ce s'au văzut, că au luat parte la diferitele servicii: Nestor Popa, Coriolan Monția, Constantin Ungurean, Horia Vișoiu, Grigorie Vancu, Ioan Mladin, Octavian Turic, Alexandru Muntean, Aurel Sebeșan, Romul Furdul, Liviu Rațiu, Aurelian Călinescu, Gheorghe Mărcuș, Ioan Crișan, Gheorghe Nădăban, Preot Usca, Ilie Mișcuța, Traian Pelea, Samuil Coman, Octavian Albani, Florea Codrean, Ilarion Felea, Nicolae Ionescu, Traian Stan, Gheorghe Gruin, Gheorghe Curtuș.

În cursul misiunilor s'au mărturisit vre-o 4000 pelerini. S'au cuminecat vre o 5000 — căci au venit mulți mărturisiți de acasă. Numărul aproximativ al pelerinilor ar fi 15000. — În cursul acestor misiuni o fetiță de 10 ani și-a recăpătat în oare-care măsură graiul, și cea dintâi dorință și vorbă a ei a fost „Icoana Maicii Domnului.“ Părintele Romul Furdul i a făcut slujbă și el a venit cu grăbire, ca să ue ceară o icoană să o dea dar tinerei copilie.

Din bilanțul misiunilor din anul acesta se constată, că sentimentul religios este în creștere și plină dezvoltare. Mulțimea pelerinilor, disciplină și evlavialor au dovedit aceasta. S'au văzut și mulți intelectuali. O aleasă cunună de doamne, între cari foarte multe preutese. Apoi diverși funcționari între cari am remarcat și mulți învățători, dintre cari după nume am notat numai pe frații Marinescu. S'au văzut intelectuali cari au făcut calea pe jos la sf. Mănăstire. dna V. Mircea a înfruntat greutatea unui drum anevoios pe jos prin ploaia torențială, alături și de alte doamne.

Slujbele pentru particulari le-au făcut călugări din sf. Mănăstire și puțin au fost ajutați de câți-va preoți. La sf. Maslu în seria I. au fost înscriși peste 800 de persoane.

I. P. Cuv. La Părintele Stareț a fost același blând și neobosit găzduitor al pelerinilor și totuși strict și autoritar. Era pretutindeni, poruncia, lucra, aranja și servea și gata a îndeplini singur toate lipsurile cari au obvenit în desfășurarea misiunilor.

Am remarcat în șirul pelerinilor și streini de limba și legea noastră, cari au recurs la sf. slujbe

ortodoxe. Au venit pelerinii începând dela 120. Kilo-metri dincolo de Orade, și până jos după Lugoj. Grupul cel mai îndepărtat din Bihor mi-au spus, că au venit auzind de minunea ce s'a săvârșit aici anul trecut. Din Ungaria au venit din parohia Chitighaz, sub conducerea părintelui Ilie Mișcuța 300 pelerini. Din alte comune de dincolo de graniță, au fost oprți să vină.

Mai mare procent de pelerini au dat comunele : Secușiu 500, Șeitin 300, Seceani cu comuna învecinată 330, Macea 300, Otlaca 300, Fenlac 300, Pesac 250, Socodor 250, B-Comloș 149, Arad-Gai 125, Izvin 212. Alte 112 comune au fost reprezentate prin un număr mai mic ori mai măricel de pelerini.

Misiunile religioase și din anul acesta au avut o mare înrăurire, pentru viața sufletească a pelerinilor. În smerenia lor, în sufletul lor am cetit par-că, îndemnul sf. Apostol Pavel dela Evrei 13¹⁷ „Ascultați pe învățătorii voștri și vă supuneți lor, că ei priveghează pentru sufletele voastre, ca cei ce vor să dea samă.“ Și aceasta o văd a fi o îndestulătoare satisfacție a bisericii, a marelui ei Arhipăstor și a preoțimei în general.

Pesac, 15 August 1934.

Grigorie Vermeșan
preot.

Icoana Familiei Creștine.

De P. Sf. Sa *Dr. Grigorie Gh. Comșa*
Episcopul Aradului

Cap. I.

Introducere.

Considerațiuni asupra trecutului.

Intr'o carte a celebrului pastor protestant Charles Wagner am cetit, că împăratul Napoleon al III-lea avea obiceiul să vină la o stațiune balneară din provincie pentru refacerea sănătății sale. Intr'un orașel din apropierea stațiunii balneare trăia un primar simplu, care trăise foarte cumpătat până ce nu venise împăratul la băi. Din clipa în care însă a socotit că împăratul poate să viziteze și orașelul, ba chiar și casa lui, n'a mai avut astâmpăr. A părșit simplitatea părintească, a adus mobilă nouă în casă, a făcut un salon luxos și el retrăgându-se în câteva încăperi mai modeste, aștepta în fiecare clipă să vină împăratul. Sărmanul primar, a văzut sfârșitul imperiului al II-lea, dar nu s'a învrednicit să vadă pe împăratul căci acela nu l-a cercetat¹⁾

Fericit ar fi fost ocel primar să vadă pe împăratul în casa lui. Fericți suntem noi când primim un oaspe de seamă în casa noastră, dar și mai fericiți am fi să știm, că azi sau mâne un rege pământesc va veni să ne viziteze casa! Dar ce vom zice noi, creștinii de azi dacă ne gândim la datoria creștinească de a avea la noi în case, în familii, nu un rege pământesc, ci pe regele, regilor, Domnul nostru Iisus Hristos?!!

Răspundă la această întrebare toți părinții,

toți educatorii și toți oamenii cu răspundere, dar trebuie și noi slujitorii Bisericii ortodoxe să răspundem, căci nu ne este indiferent când vedem alăta lipsă de respect pentru sfințenia muncii, a rugăciunii tainice, alăta lipsă de temeinicie, de cumpenire, de respect și echilibru în multe privințe! Căminul familiar a pierdut simplitatea, modistele au schimbat mentalitatea în îmbrăcăminte; până și femeile dela sate se îmbracă după moda dela orașe, bărbații nu mai petrec pe acasă timpul liber, ci iubesc petrecerile, alergările și spectacolele! Până și copiii sunt duși la spectacole, iar bucuriile vieții familiare sunt doar și rămân incetul basme din bătrâni. Parecă am uitat, că mamele noastre ne-au iubit mai mult pe noi decum iubesc mamele de azi pe fiii lor! Parecă părinții anume învață la vagabondaj pe fiii și ficele lor, căci serbările de familie, intimitatea familiară de altă dată au pierit în bună parte. Câte o sfântă icoană de-a Maicei Domnului dacă mai stăruie în câte o casă mai evlavioasă și câte o privire de sfânt în icoană frumoasă, dacă mai zice multora: „Nu ne uitați, căci uitându-ne pe noi vă pierdeți echilibrul!“

Înainte vreme parecă era mai mare respectul pentru sfințenia vieții familiare și educația creștină. De aceea trebuie să dorim a avea în familia viața austeră din trecut.

Trebuie ca omul de azi, creștinul de azi, să simtă superioritatea vieții în familia creștină. Facultățile, drepturile și datoriile omului în cadrul familiei își găsesc terenul adevărat. Ne trebuie oameni cari să înțeleagă că rolul femeii este la îndatoririle din casă; ea aici trebuie să îm-

¹⁾ Ch. Wagner: *Viaja cumpătată*. Editura Socec p. 94-95.

părătească peste bărbat și răspândește bucuria adevărată. Aici, în familie trebuie să-și înțeleagă ea rostul ascultând de bărbat, (Efes 5 v. 22; Colos. 3 v. 18). Prin supunerea aceasta femeia nu-și pierde de loc libertatea, iar bărbatul este obligat a-și iubi soția, ceea ce nu admite ca bărbatul să fie satrap al femeii sale.

Vrem deci mame înțelegătoare, cari să nu alerge după drepturi politice¹⁾ ci să caute care este rolul lor creștin în familie. Dar, durere și iar durere:

Cu cutremurare mă gândesc că odinioară Sf. Cyprian combătea cu energie cerceii de aur și rumenelile cu cuvinte ca acestea: „Credeți că nepedepsite veți rămânea pentru îndrăzneala unei întreprinderi așa de nerușinate, insultând opera lui Dumnezeu!” (cap. XVI). „Oare curăție și adevăr este când cele curate sunt mânjite cu stricăciunile văpselelor și când adevărul e schimbat în minciună prin sucurile cele stricăcioase ale buruienilor?” (Cap. XVI).

„Tu ți-ai mânjit pielea cu alifie false, și ți-ai vopsit părul cu o văpsea înșelătoare, fața ta e acoperită de minciună, figura stricată, înfățișarea streină“.

„Tu nu-l vei putea vedea pe Dumnezeu, căci ochii tăi nu sunt aceia, pe cari El ți-i-a făcut, ci aceia, pe cari diavolul i-a prefăcut. Pe dânsul l-ai urmat, ai imitat ochii roși și văpsiți ai șarpelui, ești împodobită de vrăjmașul tău, cu care vei arde împreună“ (Cap. XVII). O femeie castă nu trebuie să se obțină numai dela podoabe și lux, ci în toate manifestările ei să păstreze moderație. Sunt multe cari nu se rușinează a merge la nunți, ospete, luând parte la discuțiile cele mai rușinoase, la glumele cele mai desfrânate, ascultând și vorbind, ce nu se cuvine..... merg la băile publice oferindu-și fără sfială trupul drept spectacol pentru cei curioși....“²⁾.

(Va urma)

Cucernice Părinte,

Rugăm ca numărul 34 din Biserica și Școala ce conține catalogul cărților școlare primare și trimis gratuit la adresa școlii primare de stat, să-l predați Dlui învățător, în caz că of. postal l-a înmănat greșit DV.

DVoastre nu vă folosește, iar nouă ne faceți un serviciu.

Librăria Diecezană.

¹⁾ Revista „Dumneca Ortodoxă“ are un bun articol în privința aceasta în numărul pe Iunie 1934.

²⁾ Despre purtarea fecioarelor (De habitu virginum) Traducere de Al. Moroianu București 1906 p. 18—19 și 36.

Cunoașterea lui Dumnezeu.

„Jubiților, să ne iubim unul pe altul, pentru că dragostea este dela Dumnezeu și oricine iubește este născut din Dumnezeu și cunoaște pe Dumnezeu. Cel ce nu iubește n'a cunoscut pe Dumnezeu căci *Dumnezeu este iubire*. Pe Dumnezeu nimeni nu l-a văzut niciodată, dar de ne iubim unul pe altul Dumnezeu rămâne întru noi. *Dumnezeu este iubire* și cel ce rămâne în iubire rămâne în Dumnezeu și Dumnezeu rămâne în el“.

I. Ioan 4: 7-8, 12, 16.

La mijlocul acestor câteva șire s'a înscris de două ori una dintre afirmațiunile capitale ale Sfintei Scripturi, verificată de douăzeci de secole de experiență creștină: „Dumnezeu este iubire“. Bogăția Sfintei Scripturi este fără margini; toate paginile ei cuprind comori. Se întâmplă uneori, că aceste comori nu se destăinuiesc inimii noastre decât după multă lectură; ici și colo, însă, mințea noastră se oprește deodată înaintea unui cuvânt, în care găsește dela început o extraordinară plenitudine de semnificații, ca și cum toată Evanghelia ar fi condensată acolo. Peste tot este lumină în Sfânta Scriptură: aici adunată fiind toată lumea, ea ne apare de tot incandescentă. Aceste cuvinte, presărate în Biblie, sunt acelea pe cari nici un creștin adevărat nu le uită „Dumnezeu este iubire“; numai trei cuvinte, însă acestea au fost gravate adânc în inima omenirii.

Fiindcă aceste cuvinte închid în conștiința lor toată comoara Evangheliiei, le putem aplica la tot ceea ce propovăduiește Evangheliia; și odată ce au fost scrise și răspândite, este imposibil să nu ne servească a concentra în ele istoria Vestei Bune, căci în această istorie a lui Iisus este manifestată cu o incomparabilă claritate iubirea lui Dumnezeu față de oameni. Apostolul, care a scris aceste trei cuvinte neperitoare, n'a neglijat a semnala însemnătatea lor istorică. Inșă nu aceasta a fost intenția lui. Gândirea lui a urmat altă cale; el s'a gândit la Dumnezeu, la natura lui și mai ales la cunoașterea lui Dumnezeu; el voia să răspundă la întrebarea pe care mulți oameni și-au pus-o: cum putem afla pe Dumnezeu? Chestiune veche ca și cugetarea, chestiune ce apare în fiecare epocă, chestiune ce este eternă frământare a omenirii, chestiune care este — fără îndoială — frământarea noastră și care mai poate fi și în viitor. Și acum e momentul când ar trebui dat răspuns potrivit acestei chestiuni, căci sublimile cuvinte „Dumnezeu este iubire“ au fost inspirate apostolului printr'o claritate radioasă ce a luminat mințea lui.

Fiindcă se continuă în secolul nostru al XX-lea a se scrie cărți despre problema divinității, fiindcă este sigur că omenirea, fidelă față de aspirațiunile ei cele mai adânci, nu consimte a stârpi din mințea ei această preocupare esențială și fiindcă creștinul însuși

are adeseori dorința de a fi pus la loc, în această privință, pe terenul Evangheliei, mi-s'a părut că nu poate fi inutil de a urmări aici înțelepciunea dumnezească ce s'a vărsat prin condeiul apostolului.

„Pe Dumnezeu nu l-a văzut nimeni niciodată”, ne zice el și în acești termeni atât de simpli e toată spaima oamenilor.

Dacă omul caută pe Dumnezeu, înseamnă că el nu este vizibil. Nu trebuie, însă, să ne gândim aici numai la faptul că Dumnezeu este invizibil ochilor noștri trupești. Dacă în copilăria omenirii s'a putut imagina un Dumnezeu corporal, capabil de a apare înaintea oamenilor într'o formă vizibilă, aceasta concepție a dispărut pentru totdeauna, fără a avea ca urmare dispariția năzuinții de a căuta și afla pe Dumnezeu. Dumnezeul pe care noi îl căutăm este un Dumnezeu spiritual. Și dacă noi îl căutăm, înseamnă că existența și acțiunea Lui nu se arată evident minții noastre. Deja profetul Isaia scrie: „Tu ești un Dumnezeu care te ascunzi, Dumnezeul lui Israel, mântuitor” arătând deodată acestea preocupări, cari se împărțesc inimii celor credincioși. „Noi știm că Tu ești Dumnezeul mântuitor, însă noi recunoaștem totuși, că Tu ești Dumnezeu ascuns”. Credința nu elimină misterul. Și acolo unde credința nu există, acolo este nu mai misterul și cu misterul și îndoiala, neliniștea și necredința, care se frământă, care vrea să creadă, care caută și care, adresându-se către un Dumnezeu problematic, nu poate decât repeta: „Într'adevăr Tu ești un Dumnezeu care ești ascuns”!

Cum să căutăm pe acest Dumnezeu ascuns? Mai adeseori pe calea raționamentului. Filosofi și teologi au încercat să stabilească argumentele existenței lui Dumnezeu și s'a văzut foarte just, că argumentele lor n'au părut convingător decât aceluia, cari credeau deja din alte motive. Cât privește pe cei ce nu cred și cari nu pot fi acuzați a fi lipsiți de judecată, trebuie să recunoaștem, că toate aceste argumente nu le aduc convingerea. Dacă aceste argumente ar fi suficiente nici un suflet capabil de a judeca nu ar putea rezista lor; dacă ele luminează mintea este imposibil de a nu se închina înaintea lor. Mintea bazată pe propriile ei resurse este neputincioasă a da omului pe Dumnezeu său. Nici cu ochii săi trupești nici cu ochii cel sufletescți „nimeni nu l-a văzut niciodată pe Dumnezeu.”

Cuvintele textului se impun ca un incontestabil adevăr, care va fi, desigur, ulmitor după ce se va vedea că într'adevăr în ele zăcea adevărul curat. Altfel nu s'ar fi aflat alt răspuns mulțumitor acestor preocupări, ce nu se pot înăbuși în sufletul omenesc, ci s'ar fi depus cu aceeași necredință la picioare. „Dumnezeului necunoscut”.

„Necunoscut”; Dumnezeu rămâne în el, într'adevăr, atâta vreme până nu pornim spre el pe singurul drum ce conduce la El, și acesta este drumul pe care ni-l descoperă Evanghelia și pe care ni-l indică

apostolul în aceste cuvinte: „Pe Dumnezeu nimeni nu l-a văzut niciodată, dar de ne iubim unul pe altul Dumnezeu rămâne întru noi”. Iată Vestea cea bună care dela Iisus reînnoește și schimbă sufletul omenesc. Dar eu știu că nu toate inimile se deschid la acest Mesaj. Înțelege că se discută atâta timp cât nu s'a încercat a se verifica cuprinsul acestui citat prin o experiență personală. Se întreabă, de sigur, ce raport poate fi aici între faptul de a iubi oamenii și faptul de a cunoaște pe Dumnezeu? Nu se observă nimic la prima vedere, că drumul indicat, — care ne face să umblăm printre oameni, să vedem slăbiciunile lor, lașitatea lor, crimele lor, — ne poate conduce la Dumnezeu. Totuși faptul subsistă fiindcă acesta este un fapt ce are ca pedestal o experiență seculară: acela cari au iubit pe deaproapele, cari au luat parte la suferința lui, cari au ușurat mizeria lui, cari au împărțit lupta lui și au plâns pentru păcatele lui sunt acela cari au cunoscut pe Dumnezeu.

Apostolul, deasemenea, ne arată pe care cale au ajuns la această cunoaștere a lui Dumnezeu aceia cari au iubit pe deaproapele. A vedea pe Dumnezeu — a zis el — este imposibil; iar dacă aceasta ar fi posibil ne-ar fi inutil, căci această vedere a lui Dumnezeu ar face pe Dumnezeu afară de noi adică departe de noi; însă — continuă apostolul — „dacă noi ne iubim unul pe altul, Dumnezeu rămâne întru noi. Nici o cunoștință intelectuală nici o dovadă hotărâtoare de existența Sa, nici o dovadă evidentă de acțiunea Sa din lume nu ne obține prin prezența lui Dumnezeu în însuși inima noastră. Să ne apropiem de această cunoaștere deplină, căci aceasta este o cunoaștere directă prin un raport dela suflet la suflet.

Și dacă se întreabă încă: de ce nu conduce iubirea deaproapele la un rezultat mai evident? Apostolul răspunde prin trei cuvinte cari spun mult: „Dumnezeu este iubire”, la cari apoi mai adaugă: „și cel ce rămâne în iubire rămâne în Dumnezeu și Dumnezeu rămâne în el”. Găutatea este ridicată, problema rezolvată: a iubi înseamnă a avea pe Dumnezeu în sine și va fi în Dumnezeu, deoarece „Dumnezeu este iubire”; a iubi înseamnă a avea o părticică din natura lui Dumnezeu a fi „născut din Dumnezeu”; a iubi înseamnă deci a cunoaște pe Dumnezeu, a poseda în noi înșine cel puțin ceva din însăși natura lui Dumnezeu, „căci iubirea este dela Dumnezeu”. Iar această iubire apoi devine reală și puternică, slobozindu-o din noi înșine și punându-o în serviciul deaproapele, ca din acestea să putem cunoaște profund pe Dumnezeu. Dacă Iisus a cunoscut perfect pe Dumnezeu, înseamnă, că El a iubit pe oameni cu o iubire inalterabilă, unică și perfectă. Fiind El însuși iubire, El era indisolubil unit cu Dumnezeu, care este iubire și astfel prin el iubirea nemărginită a lui Dumnezeu a intrat în istoria omenirii și Hristos a devenit „calea, adevărului și viața”.

Și dacă se obiectează încă: că au existat oameni cari în viața lor au arătat o admirabilă caritate pentru deaproapele lor, o caritate capabilă de orice sacrificii, dar n'au avut conștiința de a cunoaște pe Dumnezeu, — noi răspundem că acești oameni sunt aceia pe cari l-a descris Mântuitorul în parabola despre judecata de pe urmă, acela cari nu înțeleg sentința binevoitoare pronunțată asupra lor; la judecata divină ei spun: „Doamne, când te-am văzut flămând și te-am hrănit? Sau însetat și ți-am dat să bei?...“ Iar împăratul le va spune: „Adevăr zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr'acești frați ai mei, prea mici, mie mi-ați făcut“. Voi m'ați văzut deci fiindcă m'ați ajutat. Voi n'ați știut, dar ați trăit lângă mine; voi nu v'ați îndoit, dar m'ați cunoscut. — Așadar există în lume oameni cari cunosc pe Dumnezeu. Ei nu cred că-l cunosc, pentru că ei se gândesc la nu știu ce fel de cunoaștere a lui Dumnezeu, pentru că sunt prea frământați a dovedi existența lui Dumnezeu, pentru că au sufletul plin de îndoeli teologice, pentru că nu știu — într'un cuvânt — că „Dumnezeu este iubire“ și că se poate cunoaște tot așa de bine după cum se poate iubi. Ei au căutat o altă cunoaștere a lui Dumnezeu, nu aceea care este posibilă și această căutare a unei cunoașteri iluzorie le-a ascuns cunoașterea reală, care au posedat-o și care a încălzit inimile lor fără a lumina mintea lor. Iar Iisus le zice în parabolă: „Veniți binecuvântații Tatălui meu, moșteniți împărăția cea pregătită vouă, dela întemeierea lumii“.

Să băgăm de seamă să nu aparținem la o altă categorie de oameni cari își închipuie că cunosc pe Dumnezeu pentru că cred în existența Lui, pentru că nu sunt în îndoeli teologice, pentru că ei sunt apărători convinși ai unei doctrine sănătoase, pentru că ei sunt membri credincioși ai Bisericii, însă nu-L cunosc fiindcă nu iubesc pe deaproapele și nu fac nici un sacrificiu pentru ei; „Cel care nu iubeste n'a cunoscut pe Dumnezeu“.

Să medităm asupra cuvintelor esențiale din textul nostru: „Dumnezeu este iubire“. În ele este închis tot adevărul de care avem lipsă. Ele formează unica cheie a tuturor enigmatelor. Prin ele se luminează toate misterele. Pretutindeni sub inspirațiunea lor viața se înalță și se transformă.

Fiind adevărate aceste cuvinte noi putem cunoaște pe Dumnezeu în cea mai umilă ființă cu cuget, pentru că Dumnezeu e într'ansa. Mâna ce o întindem pentru a ridica pe deaproapele din primejdie este mâna Lui pentru cel ce o întâlnește. Zâmbetul acelaia căruiu îl dăm un pahar cu apă răcoritoare este zâmbetul Lui; „cine iubeste este născut din Dumnezeu și cunoaște pe Dumnezeu“.

Cereanț Gheorghe
preot.

Imbrăcămintea femeilor în Rusia Sovietică.

Ar fi o greșală a ne închipui că femeile din Rusia de când cu comunismul au abandonat „moda la imbrăcămintea“. Și acolo ca oriunde în lume, femeia își pretinde ce e al său. Cele din clasele sociale privilegiate se îmbracă în „porfiră și vison“, însă cu tendința modei indigene, decât cea parisiiană.

Asociația tineretului comunist „Komsomol“ a hotărât să introducă cu tul simplificării în imbrăcămintea, dar fără rezultat. Aceeaș asociație văzându-se în neputință de a realiza principiul de mai înainte și-a introdus un nou principiu: femeia bine îmbrăcată servește comunismului și civilizației.

Principiul al doilea de imbrăcămintea femeiască este răspândită în Rusia Sovietică de „Mosbellem“, trustul de confecționare cu sediul în Moscova. Organizatorul și directorul „Mosbellemului“ este o femeie Bandasova, având peste 85% din funcționările acestei întreprinderi numai femei.

Artistul principal este un bărbat cu pregătiri de Paris, cu numele Emil Sadkin. El conduce statul major de desenători și artiști.

În acest atelier uriaș sunt cercetate cu deosebită atenție jurnalele de modă din străinătate și reținut din ele numai ce este *simplu și practic*, potrivit femeii muncitoare în fabrici.

Din timp în timp desenele acceptate mai înainte sunt revăzute și confecționarea lor este supusă gustului femeii sovietice și în deplină concordanță cu criteriile permise de moda sovietică.

Tendința e: generalizarea de uniformitatea imbrăcămintei femeiești.

Se înțelege, că dela aceasta regulă generală de a procura haine, în primul loc depășesc femeile din clasele sociale privilegiate cu dare de mână, cari preferă procurarea rochiilor la marele magazin „Hudejnik“, care pe lângă produsele plastice, are și un atelier special de mode ale cărei clientele sunt primadonele de operă și dansatoarele, stelele de cinematograf și soțiile înalților demnitari.

Femeile „tovarășe“ rămase însă tot proletare pentru ca să-și facă haine, au la îndemână mostrașaz să oficieze, sau dacă-i stă în putință jurnal de mode din străinătate și apoi stamba, și pânze material potrivit pentru haine, relativ destul de ieftin. Cusutul și-l fac singure.

Este de remarcă, că în imbrăcămintea femeilor sovietice decolajul este cât de neînsemnat, iar nudului i-se acordă în genere prea mică atenție.

Femeile ruse întrebunțează ca și înainte, roșu de buze, parfumuri și pudră. Întrebunțarea roșului de buze a scăzut în ultimii ani, însă în schimb se întrebunțează parfumuri, cari sunt fabricate într'o cantitate destul de mare, cari sunt la aceeaș calitate ca parfumurile franceze.

Activitatea iredentistă a Mănăstirei Radna.

Ungaria se ocupă cu propaganda revizionistă în contul țărilor mărginașe ei. Vrea să dărîme ceea ce s'a consfințit prin sânge. În acest scop folosește și bani și suflete. Prin duhul creștinismului propagă idei subversive contra noastră și a altora. Bisericele ungurești de aici, dela noi, le-au format ca centre de propagandă. În fruntea acestora stă negreșit Mănăstirea franciscană Radna.

Ziua sfântului Ștefan din 20 August și apoi toate zilele până la 1 Septembrie, sunt consacrate pentru vărsarea veninului iredentist unguresc, batjocoria și sfidarea noastră acasă la noi.

În numita săptămână se pun la cale pelerinaje din Ungaria la Mănăstirea Radna, cari judecate după adevărul lor rost nu sunt altceva decât pelerinaje de „lupi răpitori îmbrăcați în pei de oi”. În anii trecuți astfel de incursiuni false, creștinești erau mijlocite de „oamenii timpului” tămâlați înainte și după pelerinaje de către ziarele iudeo-maghiare dela noi.

Amintim aici regretabilele mijlociri din trecut nu pentru că „româsul ține minte”, nu, ci ca un binevolor avertisment pentru prezent și viitor, ca cei cu răspundere să nu cadă în același greșală. Nu, fiindcă prin cele trecute noi vedem o adevărată subminere și chiar crimă contra statului și nici de cât o reciprocitate de reculegere creștinească, pentru că este cunoscut întregel obște românești, că acum doi ani incursiunștilor — pelerini — sfinți dela Radna li-s'a servit de către conducerea Mănăstirii un banchet de despărțire, unde au ținut toasturi pentru Ungaria-Mare, încât episcopul Pacha al Timișorii, care era de față, a trebuit să părăsească masa.

În anul trecut când pelerinii unguri au ajuns la Radna presa budapestană a publicat corespondențe mincinoase dela Arad, pretinzând că poliția de frontieră românească n'a lăsat nici a cincina parte din cei veniți pentru „mântuirea sufletească la Radna”, ci alegerea s'a făcut în cel mai bestial chip, despărțind copiii de părinți și invers. La reîntoarcere în țara lui Horty, pelerinilor din Radna s'au potrivit astfel lucrurile ca să ajungă în Seghedin noaptea. În oraș i-a așteptat o lume imensă cu făclii și cântece iredentiste și împreună cu cei renăscuți la Radna au parcurs străzile Seghedinului, iar în fața unui monument iredentist pelerinii radnani și-au așezat luminările aprinse aduse dela noi, așa fel încât s'a întruchipat Ungaria-Mare.

În schimbul acestor procedee, Ungaria în 16 ani a admis o singură dată, anul trecut, românilor ortodocși din Giula să vină la sf. Mănăstire Hodoș Bodrog. De data aceasta a lăsat să treacă peste granițe 104 pelerini, — mai multe femei, — cu un singur preot.

Iată reciprocitatea ungurească!!

Acum când vine năvala ungurească spre clastrul iredentisto-franciscan din Radna, cerem ca deputații nostri în activitatea lor extra-parlamentară să nu se lase seduși de tămăleri fațarnice și contrare intereselor noastre de stat, ci să pretindă pe seama pelerinilor unguri o reciprocitate cinstită.

Noi nu tămălem cu aceeași tămăle iudeo-maghiară, d-le fost deputat de pe valea Mureșului! Nu. Noi suntem sinceri, suntem români și creștini și mai presus de toate ne iubim: Țara, Regele și Biserica strămoșească, în temeliată de Mântuitorul.

Ceeace s'a petrecut, nu o vom uita, și dorim să nu se mai întâmple!!

Pr. C. Mureșan

Cazul „episcopului” Németh.

Aflăm din sursă autentică, că preotul gr. or. ungur Németh Ștefan din Senteș (Ungaria), care fără autorizație a convocat de data pe 15 Martie a. c. într'un sinod pe preoții parohiilor gr. or. ungurești, alegându-se pe sine de „episcop”, — a fost desavuat, întrucât, ministerul cultelor a nimicit alegerea. Mai mult chiar, el este pus sub cercetare disciplinară, iar chestura poliției din Senteș l-a tras la răspundere pentru uzurparea titlului de episcop.

Cetiți și răspândiți:

»Biserica și Școala«

Nr. 5324/1934.

Comunicat.

În baza adresei Prea Veneratului Consiliu Central Bisericesc Nr. 7024 din 13 August 1934 și în vederea Adunării Generale, care va avea loc la 18 Septembrie 1934, — pentru orientarea Cucernicilor Părinți Preoți din Eparhia ort. rom. a Aradului, membrii ai Casei Clerului publicăm bilanțul și contul profit și pierdere al Casei Clerului, pe anii 1930, 1931, 1932 și 1933, din care se evidențiază mersul operațiunilor pe acești 4 ani.

BILANȚUL
ACTIV Recapitulativ al Cassei de Economie, Ajutor și Credit a

Nr. crt.	CONTURILE	BILANȚURILE				ACTIV TOTAL 31.XI. 1933
		1930	1931	1932	1934	
1	Cassa	69715	365737	123288	608168	608168
2	Banca Românească	1556000	54800	400	400	400
3	Cassa de depuneri	—	—	40988	599654	599654
4	B. N. R. Cont. viriment	61287	50675	446034	910241	910241
5	Împrumuturi	12424903	18330714	18682555	20801365	20801365
6	Mobilier	7000	8000	8000	8000	8000
7	Ef. pub în dep. B. N. R.	—	—	—	991884	99 884
8	Diverse conturi debitoare	—	—	—	—	—
	Diverși de lichidat	—	62121	—	1456768	1456768
	Sume ordonanțate în minus	1246	5346	7052	5581	5581
	Soc. de asig. „Națională”	—	—	—	7256	7256
	Soc. de asig. „Dacia-România”	—	—	—	4034	4034
9	Ef. comerțiale în garanție	808000	1282400	1008443	5798069	5798069
10	Cheltuieli reportate	138000	—	—	—	—
11	Dob. de încas. as. restanțe	—	—	791607	—	—
		15066151	20159793	21108367	31191420	31191420

BILANȚUL
CERULUI Ortodox Român, pe anii 1930, 1931, 1932 și 1933. **PASIV**

Nr. crt.	CONTURILE	BILANȚURILE				PASIV TOTAL 31.XII 1933
		1930	1931	1932	1933	
1	Colizații	5381356	9497819	12957998	18102446	18102446
2	Depuneri spre fructificare	6423172	7340611	4089908	3699789	3699789
3	Fond. de rezervă	—	14250	1626316	1662928	1662928
4	amort. i mobil și mobilier	—	7125	7125	7125	7125
5	de ajutor	—	14250	14250	14250	14250
6	general bisericesc	—	21375	21375	21375	21375
7	de prevedere	—	—	—	17301	17301
8	Dobânzi reportate	453539	285692	256846	451357	451357
9	de încas. as. restanțe	—	—	791607	933971	933971
10	Diverse conturi cred de lichidat	432793	167010	289835	—	—
	Prime de asigurare	—	—	—	6162	6162
	Impozit 4 8% as. salarii	—	6352	4616	5491	5491
	Sume ordonanțate în plus	4586	4198	9207	11486	11486
	Soc. de asigurare „Vulturul”	—	—	—	1010	1010
11	Dep. Ef. com. în garanție	808000	1282400	1008443	5798069	5798069
12	Taxe de înscriere	1404706	1324406	—	—	—
13	Impozite eventuale	86749	—	17301	—	—
14	Profit și Pierdere	71250	194305	13540	458660	458660
		15066151	20159793	21108367	31191420	31191420

CONTUL PROFIT & PIERDERE
DEBIT Recapitulativ al Cassei de Economie, Ajutor și Credit a

No. crt.	CONTURILE	BILANȚURILE				Cheltuieli TOTAL 31.XI.1933
		1930	1931	1932	1933	
1	Dobânda 6-3% la Colizații	80115	—	—	436610	436610
2	Dobânda 4-5% la Dep. spre fruc.	163108	212408	160359	1 0224	120224
3	Cheltuieli Generale	—	—	—	—	—
	Materiale și Imprimare	—	25163	32373	70128	70128
	Spes. încas. & plăți	6744	15644	29262	40614	40614
	Salarii	239900	686852	612600	594000	594000
	Porto	—	—	—	24238	24238
	Jetoane & deplasări	62237	89832	95751	89 03	89103
	Diverse	19978	38132	24292	6201	6201
	Impozite eventuale	54297	—	—	—	—
	Beneficiul net	71250	194305	—	458660	458660
		700629	1262336	954637	1839778	1839778

CONTUL PROFIT & PIERDERE
CERULUI Ortodox Român, pe anii 1930, 1931, 1932 și 1933 **CREDIT**

No. crt.	CONTURILE	BILANȚURILE				Beneficii TOTAL 31.XII 1933
		1930	1931	1932	1933	
1	Dobânzi încasate	542968	983027	736126	1578819	1578819
2	3% Fond cheltuieli	154657	152876	99827	158216	158216
3	Comisioane din asigurări	—	—	—	18398	18398
4	Vânzarea librel. și reg.	300	619	40	390	390
5	Capoane încasate	—	—	—	70415	70415
6	Prof. & pierd. Benef. reportat.	—	—	118644	13540	13540
7	Impozite 1930	—	99421	—	—	—
8	„ 1931	—	26393	—	—	—
		700629	1262336	954637	1839778	1839778

Președinte (ss) Pr. P. PARTENIE

Director (ss) I. C. Costescu

Membrii Consiliului de Administrație: (ss) Pr. Ec. N. Rădulescu, Pr. Al. Nicoreanu, Pr. G.

Văzut și verificat de noi, în concordanță cu registrele, Cenzori:

Arad, 17 August 1934.

Șef Contabil (ss) Al PEGULESCU

Cotenescu, Pr. C Moldovan, Pr. C. Diaconescu, Pavel Suru, Z. Datculescu, I. C. Costescu.

(ss) Pr. V. Niculescu, Pr. G. Guciuja, Pr. V. Mihăilescu.

Consiliul eparhial ort. rom. Arad.

No. 52/521934.

Comunicat

Camera de Agricultură, Circumscripția Arad pentru județele Arad-Bihor și Hunedoara, cu adresa Nr. 212/1934 din 9 Aug. a. c. ne aduce la cunoștință, că a publicat concurs pentru grâul recoltat în anul 1933/34.

Scopul concursului este: a constata cari sunt cele mai de valoare soiuri de grâu, în Circumscripție, unde și cine le cultivă, ca astfel datele câștigate, Camera să-și poată întocmi programul pentru acțiunile viitoare în privința îmbunătățirii și uniformizării grânelor.

Cu mostrele de grâu adunate și examinate precum și cu produsele de morărit din Circumscripție, Camera va aranja în diferite centre ale circumscripției, ale țării sau chiar în streinătate, expoziții ambulante, ca prin acestea pe deoparte populațiunea să aibă ocaziunea de a vedea grânele de calitate — servindu-le cele văzute de exemplu și de învățătură pentru viitor și pe de altă parte comerțanții din țară și streinătate să se convingă de bonitatea calității grânelor și făinei noastre renumite chiar din vechile vremuri.

În baza rezultatelor se vor decerne premii în bani și diplome de încurajare.

La concurs se vor admite numai grâne sănătoase din recolta anului 1934, de minimum 76 Kg.

Orice informație să poate primi dela biroul Camerii de Agricultură, Circumscripția Arad și dela Secția între orele de birou.

Invităm oficiile protopopești și parohiale să dea tot concursul cuvenit sfătuind agricultorii din comună să participe în număr cât de mare la manifestația aceasta agricolă.

Arad, 14 August 1934.

Grigorie
episcop

Aviz de înscriere.

Înscrierile la Internatul „Casa Învățătorilor” din Arad, pe anul școlar 1934/35, se pot face în fiecare zi, înainte de masă. Și în anul viitor școlar, ca și în anul precedent, se primesc elevi dela toate școlile secundare inclusiv școala sup. de arte și meseri’.

La înscriere fiecare părinte sau tutor legal va iscăli o declarație prin care se obligă a plăti la timp taxele fixate de comitetul de conducere.

Elevii, cari în anul trecut au fost în căminul nostru, vor grăbi să ne trimită declarația de înscriere pentru ca să le putem menține locul și numărul de ordine avut.

Fiecare elev va aduce cu sine rufăria de schimb necesară pe cel puțin 4 săptămâni și haine de pat, afară de saltea, dispunând internatul de paturi cu somniera și matrațe.

Toți elevii interni vor trebui să aibe cusut cu ață roșie numărul matricular al internatului pe toată lîngeria.

Taxele fixate de comitet sunt următoarele:

1. Taxa de înscriere Lei 500.
2. Taxa de întreținere pentru copiii învățătorilor din județ, membri ai Asociației, Lei 7000.
3. Taxa de întreținere anuală pentru elevii copiii de învățători Lei 8000.

Taxa de înscriere și taxa de întreținere pe cel puțin o lună se va achita la intrarea elevului în internat iar restul taxei de întreținere se poate plăti în rate lunare ori trimestriale, dar totdeauna anticipativ.

Elevii cari își vor spăla rufăria în internat vor mai aduce în natură 5 kg. săpun uscat.

Comitetul Central al Asociației
Învățătorilor.

Bibliografii.

„Darurile Duhului Sfânt”, predici de P. Sf. Episcop Grigorie al Aradului. Arad 1934, pagini 60. Prețul lei 15 plus porto. Se poate procura la librăria Diecezană Arad.

Broșura cuprinde opt predici ținute de P. Sf. Episcop Grigorie în zilele sf. Rusaliilor din anul 1934. Este o gloriificare a Bisericii ortodoxe, care a primit cu prisosință darurile Duhului Sfânt. Creștinismul nostru consacră numai o sărbătoare preamăririi Duhului Sfânt în biserică, dar lucrarea aceasta este o apoteoză a lucrării Duhului Sfânt. Pildele și asemănările fac ca aceasta broșură să fie de o mare utilitate pentru cler și popor.

„Părinții mei” de Dr. Grigorie Comșa Episcopul Aradului. Arad 1934, pagini 76, prețul 40 lei.

În timpul de față, când suflă curenți dăunătoare educației această lucrare a P. Sf. Episcop Grigorie este o contribuție reală la opera de educație a generației tinere de azi.

Cartea vibrează puternic de sentimentul iubirii către părinți și arată jertfele părinților P. Sf. Episcop Grigorie. Limba cursivă ușoară și plină de farmec a autorului cum și cuprinsul interesant fac ca această carte să fie cea mai potrivită ca lectură în familie și ca premii pentru tineretul școlar.

„Scrisori creștinești” de P. Sf. Episcop Grigorie al Aradului. Arad 1934, pagini 70, prețul 35 lei.

O fericită metodă de evanghelizează vedește P. Sf. autor prin lucrarea de față. Prin 22 scrisori adresate către 22 personalități ale vieții publice și culturale, Prea Sf. Sa arată necesitatea idealului creștin în viață.

Recomandăm broșura cu toată căldura, întemeindu-se pe vaste cunoștințe și informații.

„Mântuirea mea Dumnezeu”. Psalm 61 v. 7. Poem teatral Biblic în 3 tablouri de Protopr. Dr. Gh. Ciuhandu.

Părintele consilier eparhial Dr. Gh. Ciuhandu, iarăși a dat în mâna publicului, o broșură de folos, care în mâna celor chemați să facă educația religioasă morală a tineretului nostru, va fi un bun mijloc pentru ajungerea nobilului scop.

Piesa aceasta, întocmită în formă de teatru, vrea să înfățișeze o seamă de împrejurări din viața Evreilor, din faza ultimă a robiei lor asiriene, și din cursul luptelor lor pentru redobândirea libertății naționale, politice și religioase. În felul acesta piesa merge pe firul mărturiei istorice a Bibliei până în pragul Testamentului nou, oprindu-se la preotul Zaharia, tatăl sf. Ioan Botezătorul.

Cartea părintelui Ciuhandu a apărut în biblioteca autorului „Indemnuri Duhovnicești”, sub No. 2. Are 74 pagini și costă 8 lei.

Parohii vacante.

Conform hotărârii Ven. Consiliu Eparhial Nr. 4843/1934, pentru îndeplinirea parohiei vacante din comuna *Sânmihalul-român*, se publică concurs cu termen de 30 de zile, socotite dela prima apariție în organul diecezan „Biserica și Școala”.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

Una sesie parohială constătătoare din 32 jughere pământ arabil.

2. Birul parohial, 1 kgr. grâu de fiecare jugher cadastral.

3. Stolele legale.

4. Intregirea dotației preoțești dela Stat.

5. Casă parohială nefiind, alesul se va îngriji de locuință din ale sale.

Preotul ales va predica totdeauna, când va fi cu rândul la biserică, va catehiza la școlile primare din loc fără altă remunerație din partea parohiei, va suporta toate impozitele după venitul său din parohie.

Parohia fiind de clasa PRIMA, dela recurenți se cere să aibă cvalificațiunea regulamentară.

Cel doritori de a compete la acest post se vor prezenta în vre-o Duminecă sau sârbătoare, în sfânta Biserică din *Sânmihalul-român*, pentru a-și arăta destoinicia în cele rituale și oratorice, conformându-se strict art. 33 din regulamentul pentru parohii, iar cererile, însoțite de actele necesare, adresate consiliului parohial *Sânmihalul-român*, le vor înainta în termenul concursului oficiului protopopesc ort. român din *Timișoara-Iosefin*, str. *Mircea Vodă* Nr. 6.

Sânmihalul-român, din ședința consiliului parohial, ținută la 15 Iulie 1934.

În înțelegere cu Dr. *Patrichie Țucra m. p.* protopopul *Timișoril*. 2—3

Conform rezoluțiunii Veneratului Consiliu Eparhial No. 4664/1934, pentru îndeplinirea parohiei Roșia protopopiatul *Buteni*, se publică concurs cu termen de 30 zile socotite dela prima publicare în „Biserica și Școala”.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Uzufuctul sesiunii parohiale de 32 jugăre arabil și 2 cănepiști.

2. Locuință în vechea școală confesională și grădina ei.

3. Stolele legale.

4. Birul parohial se ia din oficiu.

5. Intregirea de salar dela stat, pe care parohia nu o garantează.

Parohia este de clasa III-a (treia) deci, dela recurenți se cere cvalificațiune corespunzătoare.

Preotul va servi și va predica regulat la serviciile divine din dumineci și sârbători. Va îndeplini toate funcțiile din parohie și va purta agendele oficiului parohial. Va catehiza regulat la școala primară din loc, fără remunerație dela parohie, va plăti toate impozitele după întreg beneficiul parohial.

Ceie doresc a recurge la această parohie, se vor prezenta în vre-o Duminecă sau sârbătoare în sf. biserică în termenul concursual, spre a-și arăta dexteritatea în cele rituale și oratorice. Cererile însoțite cu anexele necesare, adresate consiliului parohial din *Roșia*, se vor înainta Oficiului Protopresbiterial ort. rom. din *Buteni*.

Roșia, din ședința consiliului parohial, ținută la 29 Iunie 1934.

3—3 În înțelegere cu *Ștefan R. Lungu Protopop*.

În baza ordinului Veneratului Consiliu eparhial No. 4990/934 prin aceasta se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în *Bis. și Școala*, pentru îndeplinirea postului de preot pe parohia de cl. I (prima) din *Șepreuș*, devenită vacantă în urma decedării preotului *Mihai Goldiș*.

Beneficiile împreunate cu acest sunt:

1. Sesiunea parohială 32 jughere pământ arător,

2. Dreptul de pășune după pământ.

3. Un intravilan 400 □.

4. Cânepiște 400 □.

5. Stolele și birul legal luate în concurs din oficiu.

6. Retribuțiunea dela stat pentru care parohia nu garantează.

De casă de locuit se va îngriji alesul.

Va plăti impozitele după beneficiul său din parohie.

Va predica totdeauna când va fi de rând la serviciile divine și catehiza la școlile primare din loc la clasele cari vor fi designate. Va iniția înființarea tuturor societăților religioase impuse de superioritatea bisericiască.

Reflectanții se vor prezenta în timpul concursului în vre-o Duminecă sau sârbătoare, spre a se face cunoscuți în cele rituale și oratorice, având avizul prealabil al protopopului tractual.

Cererile de concurs se vor adresa consiliului parohial din *Șepreuș* și se vor înainta Oficiului protopopesc din *Ineu*.

În înțelegere cu: *Mihai Cosma* presbiter.

Consiliul parohial ort. rom. din *Șepreuș*.

3—3

Conform rezoluțiunii Ven. Consiliu Eparhial No. 4556/1934.

Pentru îndeplinirea parohiei *Mădrijești* cu filiala *Ș. Buceava* devenită vacantă prin abdicarea preotului *Ioan Hereț*, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Biserica și Școala”.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Sesia parohială 32 jughere arător și fânaț.

2. Birul legal dela matră și filie indus aici din oficiu conform ord. Ven. Consiliu Eparhial Nr. 4556/934.

3. Stolele legale.

4. Casă parohială în matră.

5. Intregirea dotației dela stat, pentru care parohia nu ia răspundere.

Parohia e de cl. III.

Alesul va predica regulat la sf. biserică, va plăti toate dările după beneficiul său și va catehiza.

Reflectanții cu observarea § 33 al regulamentului pentru parohii, se vor prezenta în sf. biserică spre a-și arăta dexteritatea, în cele rituale și oratorice. Cererile ajustate cu documentele prescise, adresate Consiliului parohial din *Mădrijești* și *Ș. Buceava*, se vor înainta Oficiului Protopopesc din *Gurahonț*.

Consiliul parohial, în conțelegere cu

3—3

Const. Lazar, protopop.

